

Laikraksts iznāk trīs reizes nedēļā: otrdienās, ceturtdienās un sestdienās

UZVARAS CEĻŠ

Redakcija: Līvānos, Rīgas ielā 33. Tālruni: redaktoram 41, redakcijai 58. Numurs maksā 10 kapelkas

Latvijas Komunistiskās partijas Līvānu rajona komitejas un Līvānu rajona Darbaļaužu deputātu padomes orgāns

№ 50/51 (1154/1155)

Sestdien, 1958. g. 26. aprīlī

9. gads

Organizēti pabeigsim mācību gadu partijas izglītības sistēmā

I. Veselovs,
Latvijas KP CK propagandas un agitācijas nodaļas vadītājs

Līdz mācību gada beigām partijas izglītības sistēmā atlicis nepilns mēnesis. Partijas organizācijām nopietni jāpādomā ne vien par to, ko pārrunāt atlikušajā laikā, lai komunisti iegūtu zināmas noapaļotas zināšanas, bet arī par to, kā pabeigt mācību gadu, kādus jautājumus iztirzāt noslēguma pārrunās.

Šis mācību gads bija mazliet neparasts. Pirmā pusgada sākumā visu politisko skolu, pulciņu un semināru dalībnieki studēja tādus dokumentus kā tēzes sakarā ar Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 40. gadadienu, PSRS Augstākās Padomes 1957. gada 6. novembra jubilejas sesijas materiālus, komunistisko un strādnieku partiju pārstāvju apspriežu dokumentus, kuras notika Maskavā 1957. gada novembrī.

Šo dokumentu studēšana ievērojami palīdzēja tuvināt propagandu mūsdienu jautājumiem, pārvarēt tās atraitību no aktuālās dzīves, no galvenajām problēmām partijas un tautas cīņā par rūpnīcības, lauksaimniecības un kultūras tālāku attīstīšanu.

Nosakot tematus noslēguma nodarbībām, partijas pirmorganizācijām un propagandistiem jāievēro šā mācību gada īpatnības. Noslēguma nodarbību mērķis taču ir nostiprināt klausītāju zināšanas, izskaidrot tos jautājumus, kas mācību gaitā nav pilnīgi izprasti.

Tāpēc arī noslēguma nodarbībās jāatkārto aktuālākie jautājumi, kas studēti kā pirmajā, tā arī otrajā pusgadā. Runājot par jautājumiem, kas studēti pirmajā pusgadā, jāsaista, ka tādi temāti kā PSKP cīņa par mūsu zemes tautu draudzības nostiprināšanu un proletāriskā internacionālisma principu ieviešanu dzīvē, komunistiskās celtniecības uz-

devumi PSKP XX kongresa lēmumu gaismā, PSKP cīņa pret revizionismu un dogmatismu mūsdienu posmā būtu vēlreiz plaši jāapskata. No otrā pusgadā studētajiem materiāliem vissvarīgāko tematu vajadzētu ņemt, piemēram, konkrētās ekonomikas studēšanas pulciņos un semināros, kā arī ekonomiskajās skolās varētu vēlreiz apskatīt tādu svarīgu jautājumu kā lopkopības produktivitātes celšanas iespējas. Šis jautājums īpaši aktuāls mūsu republikā. Pulciņos un semināros, kuros studēja PSKP vēstures pēckotbra periodu, var apskatīt tādu svarīgu jautājumu kā Komunistiskās partijas vadošā loma sociālisma un komunisma celtniecībā.

Politiskās izglītības kabineti jādā palīgā propagandistiem izvēlēties tematus noslēguma nodarbībām, izmeklēt nepieciešamo un interesantāko literatūru, konsultēt tos sarežģītos teorētiskos jautājumos.

Jāpānāk, lai noslēguma nodarbībās ne vien nostiprinātu un papildinātu komunistu zināšanas atsevišķos marksisma-lenīnisma teorijas jautājumos, bet arī izraisītu vēl dziļāku interesi par šo zinātņi.

Noslēdzot mācību gadu partijas izglītības sistēmā, jāpādomā arī par to, kādus pasākumus veikt komunistu un bezpartejisko aktīva idejiskā audzināšanā vasaras periodā.

Tagad, kad vairumā partijas pilsētu un rajonu komiteju aparāti ir pārkārtoti, kad partijas komitejas strādā bez nodaļām, partijas darbinieks un it īpaši inženierstruktors ir tieši saistīts ar partijas pirmorganizācijām. Tāpēc tas var vadīt partijas izglītību konkrētāk un regulārāk. Patī dzīve prasa pastiprināt vadību šajā svarīgajā partijas darba iecirknī.

Rosme kolhoza tīrumos

Līdz ar pavasara iestāšanos kolhoza „Zelta vārpa” laukos jūtama pastiprināta rosība. Kolhoza laudis iziet tīrumos, sēj āboliņus, dod virsmēslojumu ilggadīgajiem zālājiem un ganībām.

Uz šo dienu dots virsmēslojums ilggadīgajiem zālājiem 60 hektāru platībā, ganībām 32 hektāru platībā un apsēts āboliņš 22 hektāri.

Labāk sokas darbs 2. brigādē, ko vada brigadieris b. Leišups. Viņa brigādē dots virsmēslojums ilggadīgajiem zālājiem 40 ha platībā, ganībām 25 ha platībā un āboliņš iesēts 22 ha platībā.

Pie šiem darbiem labi strādā Pēteris Skrūzmanis, Eduards Veigurs, Antons Pinčāns un citi.

Z. Velgure

PADOMJU DZIMTENĒ

Leņingrada. Trikotāžas — zeķu fabrikā „Krasnoje Znamja” 1958. gada pavasara-vasaras sezonai izstrādāti ap 100 jaunu modeļu virsējiem apģērbjiem, sporta veļas izstrādājumi un sieviešu veļas. Daudzus modeļu paraugus izgatavojuši māksliniece-modeliste komjauniete Valentina Kozlova. Vairums modeļu tiks ieviesti ražošanā jau šogad.

Attēlā: māksliniece-modeliste komjauniete Valentina Kozlova šūšanas laboratorijā.

Dnepropetrovskas apgabals. Diena un nakti neapklust domēnu krāsas № 4 darbi rūpnīcā „Krivorožstal”.

Labi strādā elektrometinaātāji komjaunietis Vasilis Ivanovs un Valentins Avilovs.

Attēlā: elektrometinaātāji Vasilis Ivanovs (lejā) un Valentins Avilovs darbā.

TASS fotohronika

Rajona labākie laudis

Artēja labākā slaucēja

IELAS izmaiņas Helēnas dzīvē radās pēc kolhozu nodibināšanas, kad savā kopšanā viņa saņēma 12 slaucamas govīs. Lūk, no šī brīža tad arī Helēna Rāzna uzsāka slaucējas gaitas. No sākuma jau nebija nekādi lielie panākumi, kas tomēr rūpīga darba rezultātā pieauga ik gadus. 1956. gadā jau Helēna Rāzna, no katras govīs izslaucot vairāk nekā 2000 litru piena, izvirzījās pirmajā vietā artelī, kā arī bija viena no rajona labākajām slaucējām.

Helēna Rāzna nedomāja apstāties pie sasniegtā un stingri apņēmās jau 1957. gadā no govīs izslaukt vismaz 2500 kg piena. Šo apņēmšanos čaklā kopēja godam izpildīja, izslaucot no katras govīs 2794 kg piena. Helēna pareizi izpratusi parunas „Govij piens uz mēles” lielo nozīmi, tādēļ, lūk, ik gadus palīdz sabiedriskajiem lopiem sagādāt pēc iespējas vairāk lopbarības. Gandrīz katru gadu čaklā kopēja piefermas lauciņā izaudzē 5—10 tonnas lopbarības sakpaugu, tāpēc, lūk, vasarā pēc veiktajiem lopu kopšanas darbiem mēs katru brīvu mirkli Helēnu redzam uz lauka, apkopjot sakpaugus.

Ikviens padomju pilsonis nedomā apstāties pie sasniegtā. Tāpat arī Helēna nav mierā ar izslauktajiem 2794 kg piena no govīs. Tā, 15. februārī rajona slaucēju sanāksmē, saņemot ceļojošo vimpeli, čaklā slaucēja tekošajā gadā apņēmās no govīs izslaukt 3000 kg piena.

Apskatot šī gada pirmo 9 mēnešu rezultātus, redzam, ka čaklā slaucēja savu apņēmšanos godam izpildīs, jo šajā gadā izslaukst vairāk piena nekā pērn. Īpaši lielu piena izslaukuma kāpinājumu panākusi marta mēnesī no

savas grupas, izslaucot 2285 litri, tas ir, par 1231 litru vairāk kā pērn. Izslaukums no govīs marta mēnesī gandrīz pieaudzis par 100 litriem. Arī aprīlī izslaukums ceļas.

Ilgajā darba periodā čaklā slaucēja lopu kopšanā ielikuši daudz pūļu, pilnīgi izpratusi sev piestiprināto govju īpašības. Viņa zina, kura govīs labāk ēd lopbarības saknes sagrieztas, kura ne, kura govīs labāk dzer no siles, kura no spaiņa utt. Kopšanas darbos šos „sikumus” ievērojot un mēģinot „iztapt” savām brūnālām, artēja slaucēja Helēna Rāzna ik gadus gūst arvien labākus panākumus.

Artēja valde pareizi novērtēja čaklās kopējas darbu, par ko viņai 1957. g. aprēķināja 1185 izstrādes dienas, par kurām tā saņēma 1.741 kg maizes un 5.261 rubli, bez tam papildmaksā par piena izslaukuma plāna pārsniegšanu izsniedza 1628 litru piena un 1454 rubli naudas, bet par lopbarības sakpaugu audzēšanu izsniedza 81 litru piena.

Atzinīgi Helēnas Rāznas darbu novērtējusi arī rajona vadība, kura vairākas reizes izsniedza vimpeli „Rajona labākā slaucēja” un dažādas balvas kā velosipēdu utt.

Pēdējo un vislielāko apbalvojumu Helēna Rāzna saņēma Līvānu kultūras namā, kur Augstākās Padomes deputāts b. Ezeriņš pasniedza viņai ar PSRS Augstākās Padomes Prezidija Dekretu piešķirto ordeni „Goda zīme”.

Pateicoties partijai un valdībai par augsto apbalvojumu, Helēna Rāzna šogad apņēmusies izslaukt no govīs ievērojami vairāk kā 3000 litru piena. Nav šaubu, ka čaklā lopkope šo apņēmšanos arī izpildīs.

O. Smilga,

kolhoza „Uzvara” agronoms

PĀRSKATS

par sociālistiskās sacensības gaitu rajona kolhozos piena ražošanā no š. g. 1. līdz 20. aprīlim

№ p./k.	Kolhoza nosaukums	Izslaukts piens no vienas govīs litros		№ p./k.	Kolhoza nosaukums	Izslaukts piens no vienas govīs litros	
		I dekādē	II dekādē			I dekādē	II dekādē
1.	Daugava	75,1	84,3	14.	Galsma	46,6	52,3
2.	Nākotne	74,4	79,8	15.	Darba tauta	46,5	49,1
3.	Stalīna	68,2	74,1	16.	Oškalna	46,3	56,3
4.	Čapajeva	67,7	69,1	17.	Latgales zieds	45,7	54,4
5.	Darbs	65,7	68	18.	Vorošilova	45,4	51,4
6.	Strauts	65,1	75,1	19.	Ziedošā vārpa	41,6	46,1
7.	1. Maijs	64,8	64,7	20.	Druva	38,4	41,7
8.	Kaļiņina	60,2	64,2	21.	Molodaja gvardija	36,1	38,4
9.	Cīņa	57,5	63,1	22.	Sarkanais karogs	35,6	60,1
10.	Brīvais zemnieks	57,5	63,3	23.	Draudzīgais maijs	34,2	48,1
11.	Leļina	54,1	64,5	24.	Padomju Latvija	32,2	34,1
12.	Uzvara	53,3	59,1	25.	Dzimtene	20,1	28,6
13.	Zelta vārpa	52,7	57,4				

Biedri! Pašreizējie komunisma celtniecības apstākļi prasa augsti izglītotus cilvēkus, kas spēj risināt sarežģītus uzdevumus, droši orientēties visās zinātnes un tehnikas nozarēs.

(No N. Hruščova runas VĻKJS XIII kongresā)

Nodrošināt normālus apstākļus mācībām vakarskolā

Padomju tauta guvusi ievērojamus panākumus komunistiskās sabiedrības celtniecībā. Ar katru gadu aug mūsu rūpniecība, lauksaimniecība un kultūra, pie tam ar tik ātriem tempiem, kādus nekad nav redzējusi kapitālistiskā sabiedrība.

Mūsu, padomju ļaužu priekšā, ir cēli uzdevumi. Izmantojot sociālisma pārākumu pār kapitālismu, mums visās laikā jāpanāk visattīstītākās kapitālistiskās valstīs produkcijas ražošanā uz katru cilvēku.

Šī vēsturiskā uzdevuma izpildīšanai nepieciešams arī tālāk attīstīt zinātni, tehniku, kultūru, augstāk izmantot visu jaunāko tehniku rūpniecībā, lauksaimniecībā, lai ik dienas, ik stundas dotu arvien vairāk un vairāk produkcijas. To var padarīt strādnieks un kolhoznieks, kuri labi apguvuši tehniku, bet tās apgušanai cilvēkiem jābūt apbruņotiem ar zināšanām, izglītotiem.

Pirms astoņiem gadiem mūsu rajonā bija tikai viena vidusskola, bet tagad jau ir četras: Līvānu 1. vidusskola, Līvānu 2. vidusskola, Rudzētu un Līvānu strādnieku jaunatnes vidusskola.

Kāda strādnieku jaunatnes daļa pēc 5—7 klašu pabeigšanas aizgāja strādāt ražošanā, nepabeidzot vidējo izglītību. Taču pašlaik ir pilnīga iespēja turpināt mācības bez atrašanās no ražošanas darba. Strādnieku jaunatnes vidusskolas radītas visās pilsētās.

Lūk, jau piekto gadu strādā Līvānu strādnieku jaunatnes vidusskola, kurā pašlaik mācās 130 cil-

vēku. Sekmīgam darbam šeit ir radītas visas iespējas, mācības notiek četras reizes nedēļā, vakaros no plkst. 19.00 līdz 23.00.

Diemžēl, šīs iespējas neizmanto daudzi, jo daudzi jaunie strādnieki, jo ne visos uzņēmumos tiem ir radīti nepieciešamie apstākļi. Kūdras fabrikas un rūpkombināta direktori bb. Lavrins un Šmidre nerūpējas par to, lai jaunatne mācītos. Tieši otrādi — gadās, ka vakarskolas audzēkņi spiesti strādāt virsstundas.

Tāds stāvoklis radies tāpēc, ka uzņēmumu, partijas, arodbiedrību un komjaunatnes organizācijās šo jautājumu palaiduši pašplūsmē, neizved jauno strādnieku vidū nekādu izskaidrošanas darbu, neprasa no cehu priekšniekiem tādu darba organizāciju, lai visi jaunie strādnieki, kuriem nav vidējās izglītības, mācītos vakarskolā.

Ir nepieciešams, lai visas sabiedriskās organizācijas interesētos par strādnieku vispārīgā izglītība un tehnisko līmeni.

VĻKJS XIII kongresā b. Hruščovs teica:

„Vairāk uzmanības jāvelti strādnieku jaunatnes vakara skolu darbam, lai visi jaunieši un jaunietes, kas strādā ražošanā, ja vien viņiem ir vēlšanās, varētu iegūt vidējo izglītību.”

Vakara skolu audzēkņiem jārada iespēja iegūt nevien pilnu vispārējo izglītību vidusskolas kursu apmērā, bet arī uzlabot, padziļināt arodizglītību, lai tiktu sagatavoti kvalificēti, izglītotāki strādnieki un kolhoznieki, kam būtu pabeigta vidējā vispārējā izglītība, kā arī speciālā izglītība.

Var strādāt un mācīties

DIVUS gadus atpakaļ beidzu Gaiņu 7-gadīgo skolu. Tūlīt sāku strādāt kolhozā „Brīvais zemnieks” laukkopības brigādē.

Ļoti vēlējos mācīties tālāk, bet Gaiņos tādas iespējas nebija. Kad uzzināju, ka 1957. gada rudenī pie Līvānu strādnieku jaunatnes vidusskolas tiek atvērts Rīgas Neklātnes vidusskolas konsultācijas punkts, iestājos, lai turpinātu izglītību.

Dzīvoju 16 km no Līvāniem. Regulāri apmeklēju konsultācijas, lai gan augu dienu strādāju kolhozā. Skolotāji vienmēr paskaidro man nesaprotamo, tā ka sekmīgi apgūstu visu mācību vielu.

Protams, strādāt un mācīties ir grūti, bet tomēr tas ir iespējams, ja tikai ir griba mācīties un ja nebaidās no grūtībām.

Ieteicu arī citiem jauniešiem, kas strādā, apvienot darbu ar mācībām.

N. Lāce,
Neklātnes vidusskolas
8. klases audzēkne

No vakarskolas uz augstskolu

LIEKAS vēl, ka vakar esmu beigusi Līvānu strādnieku jaunatnes vidusskolu, bet tomēr ir pagājuši jau vairāki gadi. Laiks aizsteidzies nemanot. Tagad turpinu mācīties Latvijas Valsts Universitātes neklātnes nodaļas vēstures fakultātes 4. kursā. Esmu pateicīga padomju valdības gādībai par mūsu jaunatnes izglītību. Katram padomju jaunietim ir pieejams plašais vakarskolu un neklātnes mācību iestāžu tīkls, kas ļauj katram strādāt un reizē arī mācīties.

Vakarskolas audzēkņi saņem stingras un pamatīgas zināšanas. Par to pārliecinājos personīgi pati un citi.

V. Gribuste,
Līvānu bērnu dārza vadītāja,
LVU Neklātnes nodaļas
vēstures fakultātes 4. kursa
studente

Attēlā: mācību stunda Līvānu strādnieku jaunatnes vidusskolas 10. klasē.

Padomju valstī mācīties iespējams

Ar katru dienu arvien vairāk Padomju valsts rūpējas par katra jaunieša dzīvi un mācībām. Tie jaunieši un jaunietes, kas pēc 7. klašu beigšanas saistās darbā, var apvienot darbu ar mācībām un turpināt izglītību vakara vidusskolā.

Tomēr vakara vidusskolā sekmīgi mācīties iespējams ne katram, jo daudzi strādā nenormētu darba laiku un bieži ir spiesti kavēt stundas un pat dienas, bet citi, saprotot savu stāvokli, vakarskolā nemaz neiestājas.

1957. gada rudenī Līvānos tika atklāta vidusskolas neklātnes, kas pavēra ceļu uz mācībām tiem strādājošiem, kas sistemātiski nevarēja apmeklēt vakarskolu.

Es to uzņēmu ar lielāko prieku, jo arī man kā daudziem citiem, ir nenormēts darba laiks. Es patreiz strādāju kā noliktavas pārzine-sagādātāja un bieži vien vakaros, kad sākas stundas vakarskolā, man ir jāstrādā, bet brīvais laiks iznāk dienā, kuru mācībām vakarskolā izmantot nevar. Bet tagad neklātnē mācīties varu, jo ir iespējams darbu apvienot ar mācībām. Katrā nedēļas dienā kādā priekšmetā mums ir

konsultācijas, kuras notiek dažādos laikos: no rīta, pusdienās un vakarā.

Šādā veidā, skatoties pēc darba apstākļiem, es uz skolu aizeju 1—2 reizes nedēļā uz divām stundām un šī laikā es skolotāja vadībā konsultējos vai lieku ieskaiti. Pārējā laikā, kad man ir brīvs brīdis mājā vai darbā, mācos patstāvīgi.

Mācīties patstāvīgi nav visai viegli un viens otrs priekšmets sagādā grūtības. Pie tāda priekšmeta pienākas vairāk piestrādāt un liekāku reizi aiziet uz konsultāciju. Arī konsultācijās jāklusās vērīgi, jo gandrīz katra skolotāja paskaidrojums atvieglos vairākas stundas, patstāvīga darba, kas būtu jārisina bez skolotāja palīdzības.

Atskatoties uz padarīto, esmu priecīga, jo jūtu, ka tās zināšanas, kas iegūtas patstāvīgi mācoties, ir tuvākas un pašai saprotamākas. Tāpēc aicinu visus strādājošos, kam nav iespēju apmeklēt vakarskolu, iestāties neklātnē, jo Padomju valstī dotas iespējas mācīties katram.

V. Pauniņa,
neklātnes vidusskolas
skolniece

Strādājošai jaunatnei jāapgūst izglītība

Sociālistiskā iekārta ir pavērusi visas iespējas darbajaudim apgūt zināšanas. Mūsu zemē ir radīti visi apstākļi, lai jaunatne iegūtu vidējo izglītību. Liela nozīme šai ziņā piekrīt strādnieku jaunatnes vidusskolām. Rajona centrā esošajā vidusskolā šogad mācās vairāk nekā 130 jaunieši, kuri sekmīgi savieno darbu ar mācībām. Pie skolas ir arī konsultācijas punkts neklātniekiem.

Ar katru gadu palielinās to jauniešu skaits, kas vēlas mācīties vakarskolā. Tas arī ir pilnīgi skaidrs, jo mūsu uzņēmumiem, kolhoziem, celtņiem nepieciešami izglītoti kadri ar radošām attieksmēm pret savu darbu.

Padomju valdība nenogurstoši rūpējas par strādnieku jaunatnes audzināšanu un apmācīšanu.

Padomju valdības lēmumi

uzdod uzņēmumu vadītājiem apgādāt strādnieku jaunatnes skolas ar mācību iekārtu, aizliedz izmantot šo skolu skolēnus virsstundu un citos darbos, kuri būtu saistīti ar skolas apmeklēšanas traucējumiem.

Jauniešiem, kuri sekmīgi savieno darbu ar mācībām, jārada priekšrocības, pārceļot strādniekus vairāk kvalificētākā darbā.

Diemžēl, uzņēmumu vadītāji šos svarīgos lēmumus bieži neizpilda. Piemēram, rajona rūpkombinātā un kūdras fabrikā (direktori bb. Šmidre un Lavrins) strādnieki, kuri apmeklēja vakarskolu, bieži tiek izmantoti virsstundu darbā, kas sekmē stundu izlaidumus un pat atbīrumu.

Līvānu celtniecības kantorī (priekšnieks b. Jepifanovs) un rūpkombinātā (direktors

Mums vajadzīgi augsti kvalificēti kadri

Ar katru gadu mūsu dzīve izvirza arvien noteicošākas prasības pēc augsti sagatavotiem kadriem, kas spējīgi risināt vissarežģītākos komunistiskās celtniecības uzdevumus.

Jaunas, daudz augstākas prasības ir tagad MTS kadriem. Šīs jaunās prasības izvirza pati dzīve. Reizē ar MTS pārorganizēšanu par RTS un tehnikas pārdošanu kolhoziem, paaugstinās RTS loma tehniskajā kolhozu apkalpošanā.

Nākošā RTS mūsu apstākļos būs tehniski augsti attīstīta kvalificēta rūpnieciska

organizācija un tā ar saviem uzdevumiem sekmīgi varēs tikt galā tikai tad, ja tās galvenajos ražošanas iecirkņos strādās cilvēki ar augstu izglītību, tādi, kas apguvuši pilnībā savu profesiju, labi pārzina un prot rīkoties ar daudzveidīgajām lauksaimniecības mašīnām un autotransportu.

Mūsu MTS traktoristu, kalēju un strādnieku vidū daudz ir tādu, kuri nobeiguši tikai 4—6 klases. Saprotams, šāds izglītības līmenis ir ļoti zems un neatbilst augošajām mūsu dzīves prasībām.

Daudzi no tiem, kas nav beiguši vidusskolu, sajūt, ka,

lai neatpaliktu no dzīves, ir jāmacās. Jau vairākus gadus strādnieku jaunatnes vidusskolā mācās J. Kalniņš, G. Bogdanovs, I. Strazdiņš, kaļējs I. Gredzens un citi.

Taču ar nožēlu jāsaka, ka mums ir arī tādi, kas negrib mācīties, baidās grūtību, kaut gan iespējas mācīties ir. Šādi biedri kā O. Bogdanovs, G. Volkovs un citi apmierina ar savu šauru specialitāti, nepaplašina savas zināšanas. Biedri, padomājiet, ko jūs atbildēsiet, kad pati dzīve jums izvirzīs jautājumu: „Kāpēc tu nemācījies?”

G. Lemeškins,
MTS partijas pirmorganizācijas
sekretārs

Šogad es pabeigšu vidusskolu

Kad beidzu pamatskolas 5. klasi, nodomāju, ka zināšanu manai dzīvei pietiek. Pārtraucu mācīties un pametu skolu.

Taču dzīve pierādīja pretējo. Dienot vēl Padomju Armijā, es izjutu, ka man trūkst zināšanu. Jaunā tehnika prasīja izglītotu cilvēku, lai prastu ar to pilnībā rīkoties.

Pēc demobilizēšanās nolēmu strādāt un reizē arī turpināt izglītību. Saprātu, ka strādāt un mācīties būs grūti, jo bija pagājuši 13 gadi kā

beidzu 5. klasi. Taču tas mani nenobaidīja. Pamazām pierodu savienot mācības ar darbu un četri mācību gadi strādnieku jaunatnes vidusskolā ir pagājuši nemanot.

Tagad es nespēju iedomāties savu dzīvi bez skolas. Katrs klasē pavadītais vakars atnes man ko jaunu un interesantu.

Strādāju par vienkāršu strādnieku rajona remontceltniecības kantorī. Skolā iegūtās zināšanas man pagaidām grūti pielietot praktiskajā darbā, bet es raugos nākotnē un zinu, ka tā no katra strādnieka drīzumā prasīs pamatīgas zināšanas un kultūru.

Pēc mēneša sekos skolas nobeiguma eksāmeni un mums izsniegs gatavības apliecības — ceļazīmi jaunai, plašai dzīvei.

T. Sergejevs,
Līvānu remontceltniecības kantora strādnieks, vakara vidusskolas 10. klases skolnieks

Kad dzīvē ir mērķis

Katrs cilvēks sava iecerētā dzīves mērķa sasniegšanai nerēķinās ar grūtībām, pārvar tās, lai iecerēto piepildītu. Arī es esmu apņēmusies iegūt vidējo izglītību, lai pēc tam turpinātu mācības mūzikas skolā.

Tagad es mācos vakarskolas 7. klasē un strādāju Līvānu stikla fabrikā par slīpētāju. Protams, nav viegli savienot mācības ar darbu fabrikā. Sevišķas grūtības sagādā maiņu darbs, kādēļ nereti

nākas kavēt mācības. Bet šai ziņā man izpalīdz skolas biedri un skolotāji, kuri vienmēr palīdz izprast nokavēto vielu.

Mūsu fabrikā strādā daudz jauniešu. Daudzi no viņiem labprāt mācītos vakarskolā, bet baidās, ka maiņu darbs neļaus sekmīgi mācīties. Tas nav pareizi. Ja fabrikas administrācija un arodorganizācija vairāk padomās par vakarskolniekiem, tad darbs mācības netraucēs.

Gribas atzīmēt, ka mācības vakarskolā man netraucē piedalīties arī fabrikas pašdarbības kolektīvā. Pašreiz gatavojam koncertprogrammu 1. Maija svētkiem. Līdz mācību gada beigām palicis mazāk nekā mēnesis. Tāpēc patreiz nopietni gatavojos eksāmeniem, lai tos nodotu tikai uz labi un teicami.

V. Kučinska,
Līvānu stikla fabrikas strādniece, vakara vidusskolas 7. klases skolniece

b. Šmidre) daži vecāko un izlaiduma klašu audzēkņi strādā nekvalificētu darbu. Šeit nerūpējas par to, lai strādnieks varētu savas zināšanas radoši pielietot praksē.

Neskatoties uz šāgada nelielo vakarskolas audzēkņu pieaugumu, skolas nokomplektēšana gadu no gada noris pilnīgi neapmierinoši. Vairākums strādājošās jaunatnes kūdras fabrikā, stikla un spirta rūpniecības, rūpniecībā un mašīnu-traktoru stacijā ir ne tikai bez vidusskolas, bet pat bez septiņklasīgās izglītības, bet mācās no tiem tikai daži. Piemēram, no 138 kūdras fabrikas jauniešiem mācās strādnieku jaunatnes vidusskolā tikai 6 cilvēki, bet no 125 stikla fabrikas jauniešiem mācās tikai 3 strādnieki. Nav labāks stāvoklis arī komunālo uzņēmumu kombinātā (direktors b. Jablonskis).

Tas viss noticis tāpēc, ka administrācija, partijas, komjaunatnes un arodbiedrību organizācijas novēršas no šīs

svarīgās lietas, visu slodzi uzlikdami vienīgi uz skolu. Pati dzīve liek izbeigt šādu attieksmi pret mācībām. Sākot ar šo gadu, jāpāriet uz plānotu vispārīzglītojošu strādnieku sagatavošanu.

Nākamajā mācību gadā jāpanāk, lai vakara vidusskolai tiktu ierādītas piemērotākas telpas. Pašreiz vakara vidusskola strādā Līvānu II vidusskolas jaunāko klašu telpās, kur nav neviena mācību kabīneta, nedz laboratorijas. Tas neļauj vakarskolas vecāko klašu skolēniem mācību teoriju savienot ar programā paredzētajiem praktiskajiem darbiem.

Komunistiskās partijas izvirzīto uzdevumu — padarīt visus mūsu zemes darbaļaudis par augsti izglītotiem cilvēkiem, sekmīgi atrisinās tad, ja šajā vēsturiskajā pasākumā ieklausies visa sabiedrība.

N. Frīdmanis,
strādnieku jaunatnes vidusskolas direktors

Priekšniek, vadītāj un direktor, vai arī Tu tā atbalsti savus strādniekus — vakarskolniekus?

MĀCĪTIES NEKAD NAV PAR VĒLU

DAŽĀDI atgadās cilvēka dzīvē, ne vienmēr izdodas iegūt vidējo izglītību dienas skolā.

Vieniem mācības pārtrauca karš, citi pēc 5.—7. klašu beigšanas uzskata, ka zinību iegūts pietiekoši un atstāj skolu, pārejot ražošanas darbā.

Taču dzīve vienmēr prasa zināšanas, augstu kultūru, jo bez zināšanām nevar augstvērtīgi un ražīgi strādāt, piedalīties mūsu zemes kultūras dzīvē. Ar katru gadu vairāk jauno strādnieku, kalpotāju iestājas Līvānu strādnieku jaunatnes vidusskolā, lai iegūtu vidējo izglītību.

Laudis dažādā vecumā, ar dažādām tieksmēm dzīvē virina vakarskolas durvis, jo viņus vieno kopējs mērķis — iegūt nepieciešamās zināšanas turpmākajai dzīvei un darbam.

Pirms 4 gadiem pēc 13 gadu liela pārtraukuma uz vakara vidusskolu atnāca remontceltniecības kantora strādnieks komunist b. Sergejevs. Šogad viņš mācās jau vidusskolas pēdējā kursā.

Uz skolas sola 6. klasē šogad nosēdās pēc 13 gadu mācību pārtraukuma elektromontieris b. Marčenko ar sievu, kura tagad mācās 7. klasē.

Sekmīgi darbu ar mācībām savieno arī kūdras fabrikas strādnieces b. A. Bokāne un R. Gusāre, kuras mācās jau 11. klasē, 10. klases skolēns ekskvātora vadītājs, komjaunietis b. Bojārs, pastniece b. Vilcāne, stikla fabrikas virpotājs komunist b. Batņa un citi.

Šogad vidējo izglītību iegūs vairāk nekā 20 vakarskolnieku. Šiem absolventiem pavēries plašs ceļš turpmākai dzīvei un darbam. Skolā iegūtās zināšanas viņi varēs ielikt savā tiešajā darbā un turpmākajās mācībās.

Protams, strādāt un mācīties nav viegla lieta, vajadzīgs liels gribas spēks, centība un neatlaidība. Taču tieši šajās grūtībās, sistemātiskā darbā un mācībās iezīmējas mūsu jaunu labākās morālās īpašības.

Jaunie strādnieki, kuri apgūst izglītību vakarskolas ceļā, daudzējādā ziņā patur pārkumu par dienas skolas skolēniem: strādājot ražošanas darbā viņi labāk zina un pazīst dzīvi, augstāk ciena darbu un pareizi izvēlas to vai citu profesiju.

Mūsu rajona rūpniecības uzņēmumu darba specifika ne vienmēr ļauj jaunajam strādniekam regulāri apmeklēt skolu. Šai gadījumā tiem jāizmanto pie skolas pastāvošais neklātienē konsultācijas punkts, kurš dod iespējas iegūt vidējo izglītību bez atrašanās no ražošanas darba.

Daudzi no vakarskolu beigušajiem kā b. Rudzāte, Gribuste, Lemeškins un citi turpina mācīties augstākajās mācību iestādēs, bet citi, kā b. Cikonovs, Jurinova, Pripadčevs strādā mūsu rajonā dažādos darba iecirkņos.

Mūsu darba cilvēks vienmēr cenšas mācīties, apgūt zināšanas un darīt to viņam nekad nav par vēlu.

I. Braslavec,
partijas rajona komitejas sekretārs

Nesapņemam atbalstu, lai varētu mācīties

MŪSU kūdras fabrikā „Līvāni” strādā vairāk nekā 100 jauniešu, kuriem ir nepieciešama izglītība, bet mācīties mums ir grūti, lielāko daļu pat neiespējami.

Kuri no mūsu kolektīva var mācīties? Tikai tie, kas iekārtoti darbā noteiktā maiņā, piemēram, uz transporta no pulksten 6.00—14.00, bet tādu ir pavisam maz. Lielākā daļa jauniešu, kas strādā cehos vai uz transporta nesapņem nekādu atbalstu no fabrikas vadības, lai varētu apmeklēt strādnieku jaunatnes vidusskolu. Kāpēc? Lūk, tāpēc, ka mums jāstrādā maiņās. Vienu nedēļu skolu apmeklēt iespējams, divas nē. Fabrikas vadība nav neko darījusi, lai radītu kaut cik apmierinošus apstākļus skolas apmeklēšanai. Te pat nav apskatīts, nav apspriests jautājums par strādnieku izglītības līmeņa celšanu. Nav pat mēģināts sastādīt maiņas un brigādes tā, lai skolu varētu apmeklēt tie, kam tas vajadzīgs.

Fabrikas tehniskā personāla sastāvā ir veci strādnieki-pensionāri ar zemu izglītību, kuriem pat grūtības dara rakstīšana, tajā pat laikā jaunieši, kas mācās vakarskolā, netiek izvirzīti darbā atbilstoši savām zināšanām. Jāatzīmē arī tas, ka šie tehniskie darbinieki saņem daudz garāku atvaļinājumu nekā tie, kas mācās.

Mēs, jaunieši, esam jaunā maiņa jums, vecajiem komunisma cēlājiem. Dodiet taču iespēju tapt mums par cieņīgu jūsu maiņu, bet tādi mēs varam kļūt tikai mācoties.

A. Upenieks,
kūdras fabrikas „Līvāni” strādnieks

Kāpēc es pārtraucu mācīties vakarskolā

ESMU pabeidzis nepilno vidusskolu — 7. klases. Materiālo apstākļu dēļ man izglītību turpināt nebija iespējams un tāpēc ir jāstrādā. Strādāju rūpniecībā par krāvēju. Kaut gan šis darbs neprasa nekādas zināšanas, nepārtraukti domāju par izglītības turpināšanu. Iestājos strādnieku jaunatnes vidusskolas 8. klasē. Taču mācīties ne-

bija iespējams, jo, strādājot par krāvēju, dodoties tālos reisos, bieži nokavēju stundas, sekmīgi apgūt vielu nevarēju. Savā laikā griezos ar lūgumu pie rūpniecības direktora, lai mani pārceļ darbā tur, kur darbs mani netraucētu no mācībām vakarskolā, jo zināju, ka ir tādi biedri, kas strādā tādās vietās, kuri var mācīties, bet nemācās. Manu lūgumu uz-

klausīja un nozīmēja citā darbā, bet mani tas iepriecināja maz, jo apmaksa te bija tikai 250 rubļu. Par šo algu nevarēju pats dzīvot, ne tikai uzturēt māti. Ko darīt? Atteicos no darba un tagad strādāju atkal par krāvēju un mana cenšanās pēc zinībām paliek tikai mana vēlētāšanās, kura neļūst dzirdīgas ausis rūpniecības administrācijā.

A. Grjaznovs

Jaunieši un jaunietes, strādnieki un strādnieces! Neatlaidīgi apgūsim zinātnes bagātības, augsim par izglītotiem, idejiski pārliecinātiem komunisma cēlājiem!

Biedri! Strādnieku jaunatnes vidusskolā jūs variet iegūt vispārējās zināšanas vidusskolas kursa apmērā. Neatraujoties no darba, kļūstiet par šīs skolas audzēkņiem!

Mēs darīsim visu, lai iedzīvotāji būtu apmierināti

Kā viena no svarīgākajām mākslas nozarēm mums ir kino. Pašreiz nevar iedomāties tādu stāvokli, ka mūsu iedzīvotāji netiktu apkalpoti ar kinoizrādēm. Pēdējā laikā parādījušās daudzas ļoti vērtīgas kinofilmas kā, piemēram, „Klusā Dona“, „Māsa“, „Rita“, „Nauris“, „Komunisti“ un daudzas citas, kuras ir iemantojušas labas atsauksmes iedzīvotāju vidū. Līdz ar to mūsu, kinodarbinieku, pienākums regulāri apkalpot iedzīvotājus ar labas kvalitātes kinoizrādēm. Lielu un goda pilnu uzdevumu veic arī mūsu rajona kinomehāniķi kā pilsētā, tā arī laukos. Jūtami arī zināmi panākumi šajā darbā. Ja pagājušajā gadā kinoapkalpošanas plāns netika izpildīts, tad šā gada pirmajos mēnešos tas tiek sekmīgi izpildīts un pārpildīts. Tas ir liels visa kolektīva nopelns un sevišķi kinomehāniķu, kuri katru dienu, neskatoties uz lielajām grūtībām sevišķi lauku apvidos, veic šo atbildīgo un reizē arī goda pilno uzdevumu. Tā, piemēram, kinofikācijas plāns pirmajā ceturksnī izpildīts par 129 procentiem. Gandrīz visi kinomehāniķi plānu izpildījuši un pārpildījuši. Labi un apzinīgi strādā lauku kinomehāniķis Cernicovs, kas pirmā kvartāla plānu izpildījis par 110,7 procentiem, kinomehāniķis Matrošovs — par 126,5 procentiem un kinomehāniķis Vorobjovs — par 116 procentiem.

Savu darbu uzlabojie arī kinomehāniķis Brūveris. Nevar teikt, ka viss ir tikai labi un trūkumu nav. Mūsu darbā trūkumu vēl daudz. Ir vēl gadījumi, kad tiek norau-

ti seansi kinomehāniķu dēļ, kinofilmu izrādes laikā notiek aparatūras bojājumi, reizēm netiek ievēroti ugunsdrošības noteikumi. Kinomehāniķi vēl nepietiekoši reklamē kinofilmas, kā rezultātā ne visiem iedzīvotājiem ir zināms par kinofilmas izrādes notikšanu. Bet šī darbā kinomehāniķus ir jāatbalsta un jāpalīdz. Nereti gadās, ka kinomehāniķim jāstrādā aukstās, nekurinātās telpās, netiek gādāts par to, lai kinomehāniķi varētu pēc darba sameklēt naktsmītnes.

Bieži ir arī tā, ka kolhozu priekšsēdētāji atsakās dot zirkus kinoaparātūras pārvešanai uz nākošo kolhozu.

Pašreiz radies viens svarīgs jautājums, kurš visdrīzākā laikā jāatrisina, tas ir, kinokameru būvēšana visos kinoizrāžu punktos. Neskatoties, ka bija rajona izpildu komitejas lēmums tūlīt sākt kinokameru būvēšanu, līdz šim laikam tas netiek darīts. Cielmu padomju un kolhozu priekšsēdētājiem vajadzētu šajās dienās, kamēr nav sākušies lauku darbi, uzsākt celtniecību. Jāņem vērā, ka visas kinofilmas ir viegli uzliesmojošas, degšanas laikā izdala indīgas gāzes, tāpēc aizdegšanās gadījumā var būt daudz upuru. Tas var gadīties, ja aparatūra ir nostādīta tieši zālē. Tāpēc arī ar šā gada 22. aprīli visi kinoizrāžu punkti, kuri neatbilst ugunsdrošības noteikumiem, tas ir, kuros nav kameras, tiks slēgti.

Mūsu kinodarbinieki darīs visu, lai vēl labāk apkalpotu iedzīvotājus.

J. Spūlls,
rajona kultūras nodaļas vadītājs

Meliorācijas darbi tagad izvēršies plašumā

Gadu no gada arvien plašāk mūsu rajonā izvēršas meliorācijas darbi, par ko stāsta jau tas, ka ja 1956. gadā mūsu rajonā slēgto drenāžu ierīkoja 128 ha, 1957. gadā 227 ha lielā platībā, tad 1958. gadā to paredzēts ierīkot 600 ha lielā platībā, kas norāda, ka, salīdzinot ar iepriekšējiem gadiem, meliorācijas darbi rajona kolhozos divkārtosies.

Lai visus šos darbus veiktu, mūsu kolhoziem palīgā nāks Daugavpils meliorācijas mašīnu-traktoru stacija. Šīnā gadā kolhozu tīrums strādās četri daudzkausu ekskavatori pie drenāžas ierīkošanas darbiem un pieci vienkāsa ekskavatori pie novadgrāvju rakšanas un upju regulēšanas darbiem.

Sevišķi plaši meliorācijas darbi izvēršies kolhozā „1. Maļs“, kur slēgto drenāžu ierīkos diezgan lielā platībā, kā arī darbi turpināsies kolhozos „Molodaja gvardija“, „Strauts“, „Nākotne“ un citos. Novadgrāvju rakšana un Atāšas upes regulēšana tur-

pināsies kolhoza „Strauts“ teritorijā, kur šogad arī slēgto drenāžu ierīkos 110 ha lielā platībā.

Jaunu novadgrāvju rakšana tiks uzsākta arī Oškalna kolhozā, „Zelta vārpa“, „Ziedošā vārpa“, kā arī kapitāli remontēs novadgrāvi „Dabiņš“ kolhoza „Darbs“ teritorijā.

Visu šo darbu veikšanā lielu palīdzību sniegs mūsu kolhoziem valsts, atvēlot novadgrāvju vien rakšanai 1 miljonu 100 tūkstoš rubļu, salīdzinot ar pagājušā gada 450.000 rubļu. Tas norāda, ka gadu no gada arī valsts ar saviem līdzekļiem izdara lielākus meliorācijas darbus.

Nemot vērā to, ka tik lielas naudas sumas tiek „ieliktas“ zemē, tāpēc visām kolhozu valdēm jācenšas visas nosusinātās zemes pēc iespējas ātrāk apgūt, lai tā naudas suma, kas tiek izlietota meliorācijā, ātrāk atmaksātos. Šim nolūkam no nosusinātajām zemēm ir jānovāc krūmi, celmi, jāizdara pama-

Čapajeva kolhozā vispirms jāievie stingra uzskaitē — tikai tad celsies kolhoza ekonomika

Viens no galvenajiem kolhozu uzskaites uzdevumiem ir nodrošināt kolhoza sabiedriskā īpašuma saglabāšanu, nosargāt sabiedriskā īpašuma no izvazāšanas, izskaust nesaimniecisku apiešanos ar ēkām, mašīnām, lopiem, inventāru, produktiem, materiāliem, naudu un citiem arteļa līdzekļiem, nepieļaujot izšķērdēšanu, nepareizu un nelietderīgu līdzekļu izlietošanu. V. I. Lepins norādīja, ka „sociālisms vispirms ir uzskaitē“.

Ja paskatāmies, kāda uzskaitē ir Čapajeva kolhozā, kur par grāmatvedi strādā b. Dimante, tad jāsaprot, ka tā nenodrošina sabiedriskā īpašuma pasargāšanu no izvazāšanas un nesaimnieciskuma. Minēšu konkrētus piemērus. Uzskaitē par lopbarības graudiem kolhozā izbeidzas ar to, ka tiek izrakstīts valdes rīkojums graudus samalt. Graudus malt parasti brauca sīklopu fermas pārzine Krēslīpa. Miltus vairs nēlāž caur noliktavu, bet ved tieši uz cūku fermu bez svara un mēra. Līdz šim pārskatus par lopbarības izlietošanu kolhozā nestādīja. Arī tagad saņemtos lopbarības miltus nēlāž caur noliktavu. Nepilnīga lopbarības uzskaitē nenodrošina to lietderīgu izmantošanu, bet veicina izvazāšanu.

Tāds pat stāvoklis ir ar būvmateriālu uzskaitē. Par pirkta šifera, cementa un citu būvmateriālu izlietošanu nav nekādu dokumentu, bet tādi būvmateriāli kā kaķi un dēļi pēc dokumentiem nav nemaz kolhozam bijuši kaut gan kolhozam ir savs gatērs, kas strādā. Kolhozā ir uzceltas vairākas saimnieciskās ēkas. Būvbrigadieris b. Jermanovs kolhozā ir tikpat kā privatīpašnieks, kas rīkojas

ar būvmateriāliem bez jebkādas vadības un kontroles.

Nav līdz šim bijis kārtības arī autotransporta saimniecībā. Degvielu noraksta pēc automašīnas ceļa zīmēm, nemot vērā nekādu normu. Šā gada pirmajā kvartālā vien šoferi ceļa zīmēs uzrādījuši liekus 4.792 km, par kuriem norakstīts benzīns 1.484 litri un izmaksāta šoferiem alga Rbl. 1.205. Kāpēc tas tā? Tikai tāpēc, ka kolhoza vadība nepieprasa no šoferiem, lai ceļa zīmes tiktu nodotas kantora grāmatvedībā ik dienas, bet tās savāc tikai reizi mēnesī.

Lauksaimniecības arteļa statutos teikts, ka savus brīvības naudas līdzekļus artelis glabā savā tekošā kontā bankā, bet Čapajeva kolhozs 1958. gada I kvartālā vien ieņēmis 71.801 rubli, apejot banku, pie kam kolhoza bekonus nodod uz kolhoznieku vārdiem, lai varētu saņemt apmaksu skaidrā naudā.

Kāpēc tas tā jādara? Tikai tāpēc, lai atsevišķas kolhoza vadības personas varētu, apejot banku un valsts iestādes, veikt daudz citu darījumu, neievērojot kolhoza statutus. To apstiprina vairāki piemēri. Lūk, kolhozs bez izpēma visu autotransportam vajadzīgo degvielu un remontdaļas iepircis tikai uz aktiem.

Čapajeva kolhoza priekšsē-

dētājs b. Gaševs, neievērojot lauksaimniecības arteļa statutus, ar kolhoza sabiedriskā mantu un līdzekļiem rīkojas viens pats. To apstiprina fās, ka neviens līgums nav apstiprināts ne valdes sēdē, ne arī kopsapulcē. To pašu liecina arī 1955. gadā pirktais lopbarības kombains par 11.669 rubļiem. Tas nebija nodots atbildīgai personai, stāvēja uz klāja lauka, tagad ir izvazāts un sarūsējis. Par minētā kombaina pirkšanu nav ne kopsapulces, ne valdes lēmuma. Līdzīgus gadījumus par kolhoza mantas izvazāšanu var minēt ļoti daudz.

Rodas jautājums, kā tas iespējams, kāpēc Čapajeva kolhozā tik daudz trūkumu tieši tur, kur tiek uzskaitīta un rīkota sabiedriskā manta un līdzekļi? Tas ir tāpēc, ka kolhoza kopsapulces sasauca ļoti reti (1957. gadā tikai divas), tāpēc, ka revīzijas komisija nemaz nestrādā, tāpēc, ka priekšsēdētājs b. Gaševs rīkojas ar visu viens pats.

Čapajeva kolhozā no visa minētā jāizdara savi konkrēti spriedumi, jāievie nepieciešamā kārtība kolhoza uzskaitē un jāievēro kolhoza statūti.

H. Kotāne,
Līvānu MTS
instruktore-grāmatvede

SACENŠAS RAJONA VIDUSSKOLU JAUNATNE

16. un 17. aprīlī Rudzētu vidusskolas sporta zālē risinājās interesantas cīņas volejbolā un basketbolā starp rajona vidusskolu jaunatnes komandām. Neskatoties uz sliktajiem ceļiem, kurus izmiekšķējuši pavasara ūdeņi, uz sacensībām pilnā sastāvā ieradās Līvānu 1. un 2. vidusskolu komandas. Šāda veida sacensības šogad bija pirmās, un tāpēc jau pašā sākumā izraisījās interese par to, kurš uzvarēs.

Daudz varēja gaidīt no Rudzētu vidusskolas jaunajiem sportistiem, jo viņiem ziemas apstākļos ir vislabākie trenēšanās apstākļi, bet sacensību gaitā rudzētieši šos uzskatus neattaisnoja.

Basketbolā pārākā izrādījās II vidusskolas zēnu komanda, kam pārejās komandas nespēja sagādāt nopietnu pretestību,

par ko liecina spēju tehniskie rezultāti: II vidusskola un Rudzētu vidusskola 74:24 II vidusskolas komandas labā. Arī I vidusskolas komanda cīnās smagu neveiksmi pret II vidusskolu. Spēles gala rezultāts bija 56:22 II vidusskolas komandas labā. Līdz ar to basketbolā par uzvarētāju kļuva II vidusskolas zēnu komanda. Līvānu I vidusskolas basketbolisti guva uzvaru par Rudzētu vienību, atstājot to 3. vietā.

Jaunietēm par sacensību uzvarētājām basketbolā kļuva I vidusskolas meiteņu komanda, kas ar rezultātu 30:18 uzvarēja Rudzētu jauniešes un ar rezultātu 30:27 — II vidusskolas komandu. Otrā vietā ierindojās Rudzētu komanda un 3. vietā — II vidusskola.

Volejbolā starp jauniešiem atkal parākā bija II vidus-

skola, atstājot aiz sevis otrā vietā rudzētiešus un 3. vietā I vidusskolu. Meitenēm vienīgajā spēlē uzvarēja Rudzētu komanda.

Jāatzīmē, ka šajās sacensībās tika parādīts vēl samērā zems spēles tehnikas un taktikas līmenis. It sevišķi tas attiecināms uz meitenēm. Daudzām spēlētājām nav skaidri atsevišķi spēles elementi, nerunājot par tehniku un taktiku. Pat spēles noteikumi daudzām ir sveši. Tāpēc nopietni jāpādomā par rajona izlases komandas komplektēšanu un trenēšanu volejbolā un basketbolā, lai turpmākajās sacensībās šīs komandas iepriecinātu mūs ar labām spēlēm. Šajā jautājumā nopietnāk jāpādomā rajona FK un SK, kā arī skolu fiziskās audzināšanas skolotājiem.

A. Vucins

Pa „Uzvaras Ceļa“ materiālu pēdām

Šā gada 8. aprīļa numurā rakstā „Aizmirsts pats galvenais — cilvēks“ kritizējām Līvānu kūdras fabrikas administrāciju, kas nerūpējās par strādnieku darba apstākļu uzlabošanu.

Kūdras fabrikas direktors b. Lavrins redakcijai ziņo, ka rakstā minētie fakti atbilst patiesībai un raksts apspriests

plašā strādnieku sapulcē.

Iecirkņa priekšniekam b. Galvānam par to, ka strādniekus neved uz darbu un atpakaļ, izteikts brīdinājums. Tagad transporta jautājums atrisināts. Fabrika iegādājusies nepieciešamos darba rīkus kūdras rakšanai.

Redaktore H. JEROFEJEVA